

med til at gennemføre det. Naar der imidlertid fra Ministerens Side dernæst udtales, at ingen militær vil dele den Anskuelse, at Væbningen ikke er til nogen militær Nytte, saa turde jeg maaske henvise til, hvad der alt tidligere er fremført her i Salen, nemlig et Citat af Landstingsmand Oberst Blom fra 1887, hvori han udtaler: „Jeg tror, det er almindelig anerkendt, at den Organisation, som Kjøbenhavns Væbning har for Øjeblikket, er saa slet og i sine Følger saa skadelig, at der er al mulig Grund til at forandre den.“ Det er jo en militær Autoritet, der har udtalt det, og det forekommer mig derfor, at den Opfattelse, som den ærede Krigsminister gjorde gældende, at ingen militær vilde dele den Anskuelse, som jeg udtalte, ikke holder Stik. Dernæst gav den højtærede Krigsminister os et lille Foredrag om den Nytte, som Væbningen skulde gøre under en eventuel fjendtlig Fremrykning mod Kjøbenhavn som Fæstning, og vi fik da at vide, at det var tiltænkt Kjøbenhavns Borgere, som ere indkaldte til Væbningen, at være den første Kanonføde. Det kan jo være meget interessant for os herinde at faa det konstateret fra en saadan Autoritet som den højtærede Krigsminister. Jeg tror nu dog, det er et Fejlsyn, som den højtærede Krigsminister har paa Væbningen, i det mindste falder det aldeles ikke sammen med det Syn, der almindelig næres ude i Befolkningen her i Kjøbenhavn om Væbningen og dens Nytte. Jeg skal sige, at det almindelige Syn er det, at man har Væbningen for, at nogle Officerer, der ere faldne for Aldersgrænsen, og som derefter ere ansatte i Væbningen, kunne visse Dage om Aaret dingle med Sliren op ad Gaden og saa i øvrigt gaa og spekulere nogle Slagplaner ud med Hensyn til at storme Store og Lille Vibehus paa rette Maade. Naar jeg ser saadanne Befalingsmænd eller øverstkommanderende i Væbningen, minder det mig om Skuespillet „Revuen“, der opføres paa vore Teatre, enhver af dem tror, at han er en lille Napoleon eller i det mindste en Marschal Ney. Jeg tror ikke, at de Oplysninger, den højtærede Krigsminister fremkom med, ere af en saadan Beskaffenhed, at dette Ting derfor skal undlade at følge Udvalget, der var nedsat i Fjor, og som afgav den Beretning, jeg omtalte før, men jeg haaber, at man vil stræbe at faa dette Lovforslag gennemført ogsaa af Hensyn til, at man derved stiller Kjøbenhavns Befolkning lige med den øvrige Befolkning ude i Landet, som jo ikke kender til at blive indkaldt til Væbningen

disse 15 Dage om Aaret, som det er Brug her i Kjøbenhavn.

Krigsministeren (Tuxen): Det ærede Medlem gør opmærksom paa, at en afgaaet militær, Oberst Blom, ved en tidligere Lejlighed har udtalt sig skarpt mod Væbningen. Jeg maa henvise til, at Oberst Blom, netop da denne Sag var under Behandling i Landstinget var Medlem af det Udvalg, der var nedsat til Drøftelse af denne Sag og har underskrevet en Udvalgsbetænkning, hvori det udtales, at Kjøbenhavns Væbning vilde komme til megen Nytte, hvis man foretog de Forandringer, som Krigsbestyrelsen havde foreslaaet den Gang. Det er ogsaa min Mening. Det er jo nok muligt, at det ærede Medlem mener, at Væbningens Øvelser foregaa paa en saadan Maade, at man ikke der har den stramme Eksercits, man ellers er vant til at se ved andre Afdelinger. Jeg skal ikke nægte, at det ærede Medlem kan have Ret heri, men Sagen er den, at det ligger ganske i Lovgivningsmagtens Hænder at faa dette Forhold forandret. Væbningens Øvelser kunde blive til meget større Nytte for Landet og vilde omfattes med langt større Interesse baade af Befalingsmænd og menige, saafremt man i Rigsdagen vilde følge de Forslag, som Krigsbestyrelsen til forskellige Tider har fremsat angaaende Forandringer ved Væbningen. Disse Forslag vilde være det ærede Ting bekendte. Jeg skal blot nævne Hovedpunkterne, for saa vidt jeg erindrer dem i dette Øjeblik. Det første er et Punkt, som man kan sige ikke er videre vigtigt, men som dog har en vis Betydning. Det er en Forandring af Benævnelsen Kjøbenhavns Væbning. Det forekommer mig, at denne Benævnelse har en mindre god Klang. Det vilde være mere naturligt at kalde Korpset Kjøbenhavns Forstærkningskorps. Dernæst vilde man bort fra alt, hvad der hedder Selvmundering ved Væbningen, og derigennem komme bort fra de uklædelige grimme Jakker, som Mandskabet holder saa lidt af. Forstærkningskorpset er et Led af Hæren, og det var da naturligt, at det blev klædt paa samme Maade, som Hærens øvrige Afdelinger, og navnlig ogsaa, at det blev stillet paa samme Maade med Hensyn til Lønning, Brød, Over- og Undermunderings- samt Kvartergodtgørelse o. s. v. Det vilde være ganske naturligt, at der blev givet et Vederlag for Tjenesten. Som Forholdene ere nu, har man raisonneret saaledes, at da dette Mandskab kun gør Tjeneste i faa Eftermiddagstimer, vil det